

3. NEDĚLE VELIKONOČNÍ (B)

1. čtení: Sk 3,13–15.17–19

Původce života jste dali zabít, ale Bůh ho vzkřísil z mrtvých.

Čtení ze Skutků apoštolů.

Petr promluvil k lidu:

„Bůh Abrahámův, Izákův a Jakubův, Bůh našich praotců oslavil svého služebníka Ježíše, kterého jste vy sice vydali a kterého jste se zřekli před Pilátem, ačkoliv on rozhodl, že ho propustí. Vy jste se zřekli Svatého a Spravedlivého, a vyprosili jste si milost pro vraha. Původce života jste dali zabít, ale Bůh ho vzkřísil z mrtvých, a my jsme toho svědky.

Já ovšem vím, bratři, že jste to udělali z nevědomosti, a stejně tak i vaši přední muži. Bůh to však dopustil, aby se tak splnilo, co předem oznámil ústy všech proroků, že jeho Pomazaný musí trpět. Obraťte se tedy a dejte se na pokání, aby vaše hříchy byly zahlazeny.“

Žl 4,2.4.7.9

Odp.: Hospodine, ukaž nám svou jasnou tvář!

nebo: Aleluja.

Bože, zastánce mého práva,
vyslechni mě, když volám,
tys mě v soužení vysvobodil,
smiluj se nade mnou a slyš mou prosbu!

Pamatujte: Hospodin vyznamenává svého svatého;
Hospodin vyslyší, když k němu zavolám.

Mnoho lidí říká: „Kdo nám ukáže dobro?“
Hospodine, ukaž nám svou jasnou tvář!

Usínám klidně, sotva si lehnu,
vždyť ty sám, Hospodine, dáváš mi přebývat v bezpečí!

2. čtení: 1 Jan 2,1–5a

On je smírnou obětí za naše hříchy i za hříchy celého světa.

Čtení z prvního listu svatého apoštola Jana.

Moje milé děti! Toto vám píšu, abyste nehřešili. Zhřeší-li však někdo, máme přímluvce u Otce: Ježíše Krista spravedlivého. On je smírnou obětí za naše hříchy, a nejen za naše, ale i za hříchy celého světa.

Podle toho víme, že jsme ho poznali, když zachováváme jeho přikázání. Kdo tvrdí: „Znám ho“, ale jeho přikázání nezachovává, je lhář a není v něm pravda. Kdo však jeho slovo zachovává, v tom je Boží láska opravdu přivedena k dokonalosti.

Zpěv před evangeliem: srov. Lk 24,32

Aleluja. Pane Ježíši, odhal nám smysl Písma, učiň, ať naše srdce hoří, když k nám mluvíš. Aleluja.

Evangeliium: Lk 24,35–48

Tak je psáno: Kristus bude trpět a třetího dne vstane z mrtvých.

Slova svatého evangelia podle Lukáše.

Dva učedníci vypravovali, co se jim přihodilo na cestě a jak Ježíše poznali při lámání chleba.

Když o tom mluvili, stál on sám uprostřed nich a řekl jim: „Pokoj vám!“ Zděsili se a ve strachu se domnívali, že vidí ducha. Řekl jim: „Proč jste rozrušeni a proč vám v mysli vyvstávají pochybnosti? Podívejte se na mé ruce a na mé nohy: vždyť jsem to já sám! Dotkněte

se mě a přesvědčte se: duch přece nemá maso a kosti, jak to vidíte na mně.“ A po těch slovech jim ukázal ruce a nohy.

Pro samou radost však tomu pořád ještě nemohli věřit a jen se divili. Proto se jich zeptal: „Máte tady něco k jídlu?“ Podali mu kus pečené ryby. Vzal si a před nimi pojedl.

Dále jim řekl: „To je smysl mých slov, která jsem k vám mluvil, když jsem ještě byl s vámi: že se musí naplnit všechno, co je o mně psáno v Mojžíšově Zákoně, v Prorocích i v Žalmech.“ Tehdy jim otevřel mysl, aby rozuměli Písmu.

Řekl jim: „Tak je psáno: Kristus bude trpět a třetího dne vstane z mrtvých a v jeho jménu bude hlásáno pokání, aby všem národům, počínajíc od Jeruzaléma, byly odpuštěny hříchy. Vy jste toho svědky. Hle – já vám pošlu toho, koho slíbil můj Otec. Vy tedy zůstaňte ve městě, dokud nebudete vyzbrojeni mocí z výsosti.“